

Cuvânt Înainte

Dragă cititorule, Cartea mea este despre oameni, rătăcirii, inexplicabil și drumul înapoi către Dumnezeu. Nu este o carte ocultă, este o analiză pertinentă a unor evenimente tragic-comice.

Studiile arată că toți oamenii dezvoltă credințe iraționale de-a lungul vieții lor(ex. semnez cu pixul norocos) De aici și până la a crede în "farmece", nu este o cale așa de lungă precum v-ați închipui! Am scris-o din lumina dragostei pe care o port în suflet, pentru ca oricine a rătăcit drumul, să găsească un fir de inspirație în cartea mea, să se agațe de el și să se regăsească!

Capitolul I

"NOȚIUNI DESPRE VRĂJITORIA MODERNĂ"

Despre "farmece" cu indulgență

Am început să scriu această carte în urma unor experiențe cel puțin stranii, întinse din punct de vedere istoric, pe câteva decenii. Omul primitiv a preferat să ducă în zona ocultului și obscurității sale mentale experiențele pe care nu și le putea explica. Omul modern întâmpină și el, adeseori, greutate în a gestiona inexplicabilul. Propriile neputințe sunt puse pe seama unor semeni invidioși sau rău intenționați care nu ar avea altceva mai bun de făcut decât să stea și să le încurce ploile. Femeile sunt maestre în a țese scenarii năstrușnice și nu puține războaie "oculte" mi-au văzut ochii de-a lungul vieții mele! Din punct de vedere socio-cultural, protagoniștii întâmplărilor pe care le veți citi în paginile acestei cărți provin din medii diferite – țărani, muncitori, profesori, medici, studenți, gospodine, artiști, etc. Toți, absolut toți au în comun două elemente covârșitoare în fenomenologia obsesiei farmecelor: incapacitatea de a explica și integra elemente ale propriei vieți și... frica! Frica maladivă este capul răutăților în ceea ce privește omul obsedat că "i s-au făcut vrăji". Această frică este bine exploatată de cei care se află de partea cealaltă a baricadei,

cei care cred că au "puteri" pentru a face și desface ițele unor vieți uitate de Dumnezeu.

Ce sunt vrăjile?! Este o întrebare grea. Conceptul de "vrăji" se pierde undeva, în negura istoriei plină de violență mentală și emoțională a lui homo sapiens sapiens.

La origine, magia era o practică strâns înrudită cu vindecarea. Am să încep periplul vrăjitoresc cu cea mai faimoasă practică - magia VODOO.

Iată ce declară un renumit cercetător, care și-a dedicat întreaga viață studiind ceremoniile de vindecare din diferite regiuni ale lumii:

"Pe când aveam vreo douăzeci de ani, mă pregăteam pentru o expediție în Amazon, când am primit un telefon de la fundația care îmi sponsoriza cercetările. Aveau nevoie de un antropolog care să încheie un studiu despre vindecătorii Voodoo din Haiti. Am șovăit, pentru că știam foarte puține despre practicile de vindecare de origine africană din Haiti. Funcționarul de la fundație a explicat că este vorba despre doar zece zile - timp în care voi fi asistentul unui antropolog senior ce se va ocupa de proiect - și m-a convins atunci când a precizat că îmi revizua cererea de a mă întoarce în Amazon. Cinci zile mai târziu, am aterizat în Port-au-Prince. Antropologul senior avea aproape patruzeci de ani și își petrecuse o mare parte a ultimului an în Haiti.

Mi-a explicat că francezii care colonizaseră insula fuseseră cei mai răi stăpâni de sclavi din Lumea Nouă.

Dacă speranța de viață a unui sclav african, după venirea în America, era de treizeci de ani, speranța de viață a unui sclav care avea nenorocul să ajungă în Haiti, era de doar doi ani. El a continuat explicându-mi că Voodoo a fost la bază o practică de vindecare din Africa subsahariană și că, în Haiti, a fost, de asemenea folosită pentru a face rău dușmanilor, în special stăpânilor care se purtau fără milă cu sclavii. Tehnicile erau identice, mi-a explicat el. Practicile pe care le foloseai ca să vindeci pe cineva puteau fi folosite pentru a face rău. Aceleași tehnici care erau folosite pentru a stimula sistemul imunitar, pentru eliminarea tumorilor canceroase, puteau fi utilizate și pentru a distruge sistemul imunitar, astfel încât victima să moară de pneumonie, în doar câteva săptămâni.

Având în jur de douăzeci de ani, eram convins că știu despre ce este vorba. Magia neagră, am presupus, putea funcționa doar asupra celor care credeau în ea. Dacă nu te supunea acelui sistem de credințe, nu te putea afecta. Îmi aduc aminte că îi expuneam această teorie antropologului senior, pe când stăteam la o cafenea micuță, cu vedere la apă.

M-a privit și a zâmbit:

"Pot să pun pariu, am spus".

"S-a făcut", mi-a replicat el. Am pariat pe o sută de dolari că Voodoo nu mă poate afecta. Ne-am îndreptat spre casa unui preot Voodoo, alături de care lucrase el. Bătrânul locuia într-o cocioabă din lemn, pe vârful dealului, de unde se vedea întregul oraș. După prezentările de rigoare, în creola haitiană a locului, pe care colegul meu o vorbea fluent, acesta a început să-i explice bărbatului că eu eram un sceptic, ce consideră magia să drept o făcătură și că dorea să-mi dea o lecție. Înțelegeam cât să prind câteva cuvinte. „Nu-i face rău", a spus el.

Bătrânul s-a întors spre mine și a zâmbit.

"Vrei crezi?" a întrebat el într-o engleză stâlcită și a râs zgomotos. Am convenit că avea să-și facă magia în ziua de luni a săptămânii următoare, după care m-am întors în California. În ziua cu pricina, am luat cina cu prietenii, pentru a le povesti despre experiența mea haitiană și despre puterile vindecătoare ale Voodoo. Predicam despre importanța ingredientului credință în întreaga ecuație, atât pentru vindecarea celor bolnavi, cât și pentru a le face rău dușmanilor. Dacă trăiai în afara unui sistem de credințe, am explicat eu, pur și simplu nu funcționa, iar eu eram dovada vie, de vreme ce, chiar în acea seară, cel mai priceput preot Voodoo din Haiti acționa asupra mea - însă, inutil.

Toată lumea și-a ridicat paharul în sănătatea mea. Aceasta s-a întâmplat luni seara. Marți și miercuri m-am simțit bine, dar joi după- amiază am simțit o durere de cap, care, până seara, s-a transformat în migrenă. La ora opt, simțeam deja un nod în stomac, aveam spasme intestinale și vomam incontabil. La miezul nopții, am primit un telefon de la antropologul din Haiti. Nu reușiseră să acționeze asupra mea luni, așa cum convenisem, dar o făcuseră în această zi. El tocmai se întorsese de la ceremonie la hotel și voia să știe dacă simt ceva. Am gemut în telefon și i-am spus să se întoarcă la preotul Voodoo și să-i ceară să desfacă vraja pe care o făcuse, în acel moment, chiar și moartea ar fi fost o ușurare pentru mine. Dar, în dimineața următoare, m-am simțit bine și am reușit să mă conving că mă pricopsisem cu vreun vierme intestinal. Am mers la centrul medical al universității, unde doctorul meu mi-a făcut o serie de teste și a constatat că nu aveam niciun fel de paraziți. Această lecție m-a costat o sută de dolari, care, la vremea respectivă, reprezentau o sumă considerabilă pentru un student, și una dintre cele mai îngrozitoare nopți din viața mea.

Acest fragment este relevant cu privire la faptul că știința nu deține nici pe departe, toate răspunsurile cu privire la existența noastră pe acest pământ.

"Voodoo" provine de la cuvântul african "vodu", care echivalează cu acțiunea spiritelor, duhurilor.

Sclavii aduși au moștenit puterile oculte ale credințelor stravechi. În plin sclavagism, proprietarii de sclavi îi tratau pe negrii ca pe niște animale, dar se temeau de ritualurile lor magice. Un cunoscut etnograf care s-a ocupat cu voodoo, Alfred Metraux, scria în 1959:

"Groaza pe care am întâlnit-o la albi din Haiti se poate explica printr-un fel de razbunare a foștilor sclavi. Teamă care domnea pe toate plantațiile din Haiti era adanc întipărită în suflete; era groaza în fața puterii magice a Africii, care tulbura somnul stăpânilor de sclavi." De fapt, ingredientul magic al oricărui vraci sau vrăjitor este FRICA. Fiecare emoție pe care noi o experimentăm se imprimă cumva în câmpul nostru energetic.

Dar ce este corpul energetic?

Înainte de a merge mai departe este foarte important să afli, iubite cititorule, că se cunosc foarte puține lucruri despre corpul energetic al omului. Majoritatea informațiilor au caracter derizoriu și fac parte din cultura, religia sau literatura popoarelor orientale. De exemplu, niciun om de știință nu a putut demonstra existența și principiile de funcționare a celebrelor chakre, baza de lucru a terapiilor pseudoștiințifice.

Vechile civilizații considerau energia divină drept cea mai înaltă formă de energie din univers, toate celelalte tipuri de energie fiind doar manifestări secundare ale acestei forțe supreme. Oamenii din vechea Indie o numeau Prana (energie absolută). Vechii chinezi o numeau Chi, care conține două forțe polare Yin și Yang. Japonezii o numesc Ki. Reiki utilizează această energie mai ales pentru vindecare. Este folosită deasemenea și în artele marțiale. Polinezienii au numit misterioasa energie Mana. Israelii au numit această energie "lumina astrală". Indienii Sioux foloseau din plin energia supremă a vieții, considerând că locurile în care aceasta se manifestă sunt locuri cu puteri miraculoase de vindecare. În vremurile moderne, a fost numită bioenergie de către tămăduitori și vindecători, bioplasmă de către cercetătorii sovietici.

Descoperirea dimensiunii energetice a corpului omenesc oferă multiple posibilități de cercetare, permițându-ne să ajungem la o nouă concepție asupra ființei umane.

Multă vreme (câteva secole) s-a crezut că, ceea ce noi numim conștiință, este, de fapt rezultatul reacțiilor biochimice de la nivelul creierului. Adică, mare parte dintre oamenii de știință erau absolut convingși că spiritul moare odată cu trupul și că putem vorbi doar de o inteligență a materiei, transmisă genetic, în scopul supraviețuirii speciei. Einstein, Plank, Tesla, Bhom și mulți alții pe care

nu i-am menționat, au eliberat omenirea din "strânsoarea" fizicii newtoniene, oferind perspective ce altădată păreau "science fiction" asupra universului și nu numai. A fost necesară această introducere pentru a face cunoscut numitorul comun la care au ajuns oamenii de știință:

Universul este energie!

Cu toate acestea, cercetările sunt ambigue, fără a conduce direct la recunoaștere academică. Sunt doar cercetări, experimente, fără a fi soldate cu concluzii valide.

În anul 1772 **Franz Mesmer**, fizician german, a efectuat multiple cercetări și experimente privind energia vitală pe care a numit-o „fluid magnetic”, sau „magnetism animal”. Mesmer a fost primul care a inventat și un acumulator de energie și forță vitală.

În secolul al XIX-lea, pentru prima oară baronul **Carl von Reichenbach** afirma că prin cercetări științifice a descoperit radiații subtile, distinct energizate, luminoase, diferit colorate care sunt percepute de anumite ființe umane capabile să le perceapă și să le vizualizeze ușor. Aceste radiații sunt diferit emise ca intensitate și culoare de ființele umane, animale, plante, magneți, metale, pietre prețioase și cristale. Von Reichenbach a numit această energie „Od”, sau „forța odică”.

Cu un secol în urma, în anul 1897, **Korschelt** a inventat un "Aparat de Radiatie Solara Eterica", pe care l-a folosit mai ales în scopuri terapeutice, pentru vindecare. Aparatul său utiliza "forța vitala eterica" - preponderent- în scopuri de vindecare. Teoria electro-dinamica al lui **Wilhelm Weber** (fizician german, 1804 – 1891) privind structura particulelor electrice l-a determinat pe Korschelt sa tragă concluzii despre "particulele eterice" contribuind la construirea aparatului sau. El a conceput - si construit mai multe astfel de aparate, diferenta între ele fiind doar natura materialelor utilizate. În scopul de a obtine o putere mai mare, a fost utilizat si curentul electric. Evident, invenția lui a fost primita cu multa precautie, dar si cu o anume fascinație. Aparatul putea fi utilizat în scopul creșterii intensității puterii eterice, a amplificării Energiei si Forței Vitale.

James Tyler Kent (1849 - 1916), medic american, recunoscut ca părinte al homeopatiei moderne scrie:

"Energia însăși nu este energie, ci o substanță dinamică. Există un Dumnezeu Suprem. Toate provin, curg de la El, toate de la cel superior si până la ultimul corp material fiind legate în acest mod."

Filosoful francez **Henri Bergson** (1859 - 1941) a numit aceasta energie "Elan Vital" în cartea sa "Evoluție creativă" apărută în anul 1907, în care el abordează problema de auto-organizare și morfogeneza spontană a tuturor lucrurilor într-o manieră din ce în ce mai complexă.

La începutul secolului XX, dr. **Walter John Kilner** a cercetat energia radiată de corpul uman prin filtre și ecrane colorate. El a numit această energie „aura”. În 1911 Kilner a publicat unul dintre primele studii științifice medicale din vest despre "atmosfera omului" propunând totodată și utilizarea acestuia în diagnosticare.

El a descoperit "câmpul energetic uman", adică "**AURA**" (așa a numit el această energie), și că diferă de la o persoană la alta, suferă modificări în cazul unor afecțiuni sau boli, ceea ce a determinat mai târziu, formularea unui sistem de diagnosticare pe baza culorii, formei si dimensiunii, a compoziției si înfațișării generale ale "aurei". Englezul W.J. Kilner s-a gândit ulterior că, fără îndoială, boala provoacă anumite modificări ale aurei umane și a urmărit chiar să realizeze modalități fizice simple pentru a o face vizibilă oricui.

Pentru aceasta el a realizat anumite ecrane cu o substanță chimică (Dicianina). Orice ființă umană care privește prin acel ecran corpul fizic în cauză, poate percepe culorile aurei, astfel fiind cu putință să se stabilească chiar diagnosticul în multe boli.